

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/127/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116232404
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5116232404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, o spore žalobcu: E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom J. R. K., B. I. Č.. XXXX/XX, zastúpený: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, ul. Železničná č. 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova č. 25, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom v Bratislave, ul. Kubániho č. 16, o zaplatenie 4.182,58 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.182,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.182,58 Eur od 26.10.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.12.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.182,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.10.2016 až do zaplatenia a náhrady trov konania titulom bezdôvodného obohatenia.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 22.10.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Úver č. 1) a následne Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Úver č. 2). Žalobca v zmluvách vystupuje ako spotrebiteľ, keďže Zmluvy uzatvoril ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedené zmluvy, však podľa názoru žalobcu, nie sú v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. a ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Zmluvy obsahujú nesprávny údaj o výške RPMN, nezodpovedajúci skutočnej výške RPMN, ktorý tak žalovaného uviedol do omylu a vyvolal u neho domnienku výhodnosti úveru, čím narušila ekonomické správanie spotrebiteľa. Žalovaný v Zmluvách neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V rámci Zmlúv (zmluva je zámerne pomenovaná ako Zmluva o revolvingovom úvere i keď poskytuje „klasický“ spotrebiteľský úver a zároveň aj revolvingový úver) žalobca uzavrel okrem požadovaného úveru aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte Zmluvy. Tento vpred predpísaný text žalobca nemohol ovplyvniť a po splnení podmienok bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobcu uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa Zmluvy. Predmetné zmluvy tiež nemajú ďalšie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluvách nie je dojednaná doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, pričom nestačí, že je uvedená v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nakoľko toto Oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je

dlužníkom (žalobcom) podpísané a je vystavené až niekoľko dní po podpise zmluvy spotrebiteľom, čiže pri podpise nemohol mať spotrebiteľ dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie, čo mohlo do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa a spôsobuje, že úver zo Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný so žalobcom spoločne so Zmluvami uzatvoril dňa 22.10.2012 aj Dohody o poskytnutí služby, závislé na Zmluve o úvere, ktoré sú v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytnutí služby žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval pri oboch úveroch odplatu vo výške 215,75 Eur za každý úver, ktorá predstavovala ďalšie 14 % navýšenie nákladov spotrebiteľa. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V Dohode o poskytnutí služby nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru a je do nej vpísaná celková odmena za službu. Je preto zrejmé, že Dohoda o poskytnutí služby súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe Zmluvy. Toto fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musel klient uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Ďalším nedostatkom predmetných Zmlúv, je podľa žalobcu, výška úrokov sadzby, ktorá nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov v peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, preto sa prieči dobrým mravom a je absolútne neplatná. Na základe vyššie uvedených skutočností sú Zmluvy neplatné, eventuálne poskytnutý úver zo Zmlúv bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške požičanej sumy pri Úvere č. 1 vo výške 1.500,-- Eur, pri Úvere č. 2 vo výške 1.500,-- Eur. Žalobca do dňa podania žaloby zaplatil na účet žalovaného za Úver č. 1 sumu 3.591,29 Eur, teda o 2.091,29 Eur viac ako mu bolo poskytnuté a za Úver č. 2 sumu 3.591,29 Eur, teda o 2.091,29 Eur viac ako mu bolo poskytnuté. Preplatok vo výške 4.182,58 Eur tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Okrem tejto istiny si žalobca uplatnil voči žalovanému aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.10.2016, kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporové výzvy (t.j. najneskôr v tento deň už žalovaný vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť ho zaplatiť na účet žalobcu) až do zaplatenia.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 2.3.2017 poukázal na rozpor žaloby so zákonom. Podľa neho neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia uvedeného v petite žaloby a ani žalobca ju v podanej žalobe neoznačil. Bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom, a posudzuje sa podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu žalovaný vzniesol námietku miestnej príslušnosti podľa § 19 písm. d) CSP a žiadal, aby Okresný súd Žilina postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je všeobecný súd žalovaného, t.j. v tomto prípade Okresný súd Bratislava I. Žalovaný poprel tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Ustanovenie o RPMN nie je zmluvná podmienka. Údaj o RPMN sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ani zákon č. 129/2010 Z. z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver, čo sa žalobca mylne domnieval, ak vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobca navrhol iný údaj a žalovaný v prijatí návrhu uviedol zasa iný). V súvislosti s údajom o RPMN poukázal aj na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Z jej ustanovení vyplýva, že zmluva o úvere má obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase uzavretia (čl. 10 ods. 1 písm. g) smernice). Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby, keďže podľa žalovaného zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv, a ktorá by bola platná a účinná v čase uzavretia Zmluvy, nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Žalobca tvrdí, že uzavretá zmluva neobsahuje spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a iné poplatky, čo má predstavovať neprijateľnú podmienku a dôvod bezúročnosti úveru. Tvrdenie o neprijateľnosti je nepreskúmateľné. Žalobca neuviedol žiadne dôvody, na základe ktorých by sa v ním tvrdených súvislostiach mohlo o neprijateľnosti vôbec uvažovať. Zmluva obsahuje v bode 6 zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 22. deň v mesiaci, uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlužníkov a v Splátkovom kalendári, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť Zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení

veriteľa o schválení úveru). V tejto súvislosti poukázal na smernicu Rady 2008/48 a na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého: Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Žalovaný poprel pravdivosť tvrdení žalobcu o neuvedení údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlužník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl. 7, ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní. Z uvedeného vyplýva, že doba trvania zmluvy bola stanovená dátumom splatnosti poslednej splátky úveru, ktorým je 22.4.2016. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobca v podanej žalobe pritom nespochybňuje, že sa s Dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Žalobca ďalej tvrdí, že uzavretie revolvingového úveru je neplatné, lebo získanie revolvingu nemá byť, resp. možnosť jeho získania na základe uzavretej zmluvy prejavom vôle spotrebiteľa, a súčasne má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca bez akéhokoľvek zdôvodnenia založeného na konkrétnych skutočnostiach spochybňuje vlastný prejav vôle. Ani z podanej žaloby nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy nevedel, akú zmluvu uzatvára, čo je jej obsahom. Žalovaný zdôraznil, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (článok 9 zmluvných dojednaní), resp. požiadať o jeho stornovanie. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobca požiadal o storno revolvingu a vyplatenú čiastku vrátil. Žalovaný na záver vzniesol aj námietku premičania uplatňovaného nároku žalobcom z pohľadu uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej premičacej lehoty. Žalobu považoval žalovaný za nedôvodnú a v celom rozsahu ju žiadal zamietnuť.

4. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 9.5.2017 zotrval na svojich skutkových tvrdeniach, ktoré podporil judikatúrou krajských súdov a Najvyššieho súdu SR. Skutkové a právne tvrdenia žalovaného uvedené vo vyjadrení považoval za účelové, bez opory v právnom poriadku SR a EÚ. Snaha žalovaného o zdôvodnenie neuvedenia zákonom vyžadovaných náležitostí v zmluve cez rozhodnutie Súdneho dvora z 9.11.2016 č. C-42/15 a tým smernicu Rady 2008/48 je pokusom žalovaného o vnesenie zmätočnosti do konania. Žalobca zdôraznil, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. Nakoľko v danom prípade ide o spor medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený a výklad formou nepriameho účinku nie je možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. Námietku miestnej príslušnosti súdu podľa § 19 písm. d) CSP zo strany žalovaného, je podľa žalobcu len snahou spôsobiť prieťahy v konaní, keďže bezdôvodné obohatenie je posudzované len ako dôsledok porušenia povinností žalovaného vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca spochybnil aj námietku premičania vznesenú žalovaným. Keďže žalobca považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov prvé splátky išli na splatenie požičanej sumy a bezdôvodné obohatenie nastalo až po splatení poskytnutej sumy. Žalobca splácal požičanú sumu v mesačných splátkach po 80,37 Eur počnúc 22.11.2012, splatil poskytnutých 1.284,25 Eur šesťnástimi splátkami, teda v mesiaci máj 2014. Splátkami nasledujúcimi potom začalo vznikať u žalovaného bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa v objektívnej trojročnej lehote začne premičovať až v mesiaci máj 2017, pričom žaloba bola podaná dňa 8.12.2016.

5. Pojednávania vo veci bolo nariadené na deň 8.4.2021. Konalo sa v čase zákazu vychádzania, avšak v súlade s ust. § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky MS SR č. 108/2021 Z. z., ktorou sa mení Vyhláška MS SR č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení Vyhlášky č. 91/2021 Z. z., keď strany sporu súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

6. Podľa § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu: V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v týchto veciach: konanie v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov produkovaných sporovými stranami a vyvodil nasledujúce skutkové zistenia:

8. Žalobca v postavení dlžníka dňa 9.10.2012 požiadal žalovaného v postavení veriteľa o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500,00 Eur, ktorý by žalobca splácal v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur, splatných 22. dňa v mesiaci, pričom celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala 3.375,54 Eur. Predpokladaná RPMN za úver bola určená vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 % a priemerná RPMN: 45,60 %. Z časti listiny označenej ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi dňa 22.10.2012 úver vo výške 1.500,00 Eur, ktorý bol žalobca povinný splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca ako dlžník zaplatiť predstavoval sumu 3.375,54 Eur, pri určenej RPMN 70,01 % a priemernej RPMN 45,60 %. Ročná úroková sadzba úveru bola určená vo výške 70,01 %. Súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je pod bodom 8. Dohoda o poskytnutí služby - odklad splatnosti splátok úveru za odplatu vo výške 215,75 Eur. V listine označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX“ bol uvedený, okrem iných údajov, aj dátum splatnosti prvej splátky úveru: 22.11.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 22.4.2016.

9. Žalobca v postavení dlžníka dňa 9.10.2012 požiadal žalovaného v postavení veriteľa o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500,00 Eur, ktorý by žalobca splácal v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur, splatných 22. dňa v mesiaci, pričom celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala 3.375,54 Eur. Predpokladaná RPMN za úver bola určená vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru: 76,21 % a priemerná RPMN: 45,60 %. Z časti listiny označenej ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi dňa 22.10.2012 úver vo výške 1.500,00 Eur, ktorý bol žalobca povinný splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur, splatných 22. dňa v mesiaci. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca ako dlžník zaplatiť predstavoval sumu 3.375,54 Eur, pri určenej RPMN 70,01 % a priemernej RPMN 45,60 %. Ročná úroková sadzba úveru bola určená vo výške 70,01 %. Súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je pod bodom 8. Dohoda o poskytnutí služby - odklad splatnosti splátok úveru za odplatu vo výške 215,75 Eur. V listine označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX“ bol uvedený, okrem iných údajov, aj dátum splatnosti prvej splátky úveru: 22.11.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 22.4.2016.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník): Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „ZSU“): Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) a b) ZSU: Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 1 ZSU: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 ZSU: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 ZSU: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka: Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

20. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov: Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 19 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom do 31.7.2021 (ďalej len CSP): Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

24. Podľa § 36 ods. 1 CSP: Konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný.

25. Podľa § 41 CSP: Súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

26. Podľa § 42 CSP: Ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami posúdil súd ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý aplikoval citovanú právnu úpravu spotrebiteľského práva. Zo skutkových zistení nesporne vyplynulo, že strany sporu uzatvorili dňa 22.11.2012 dve formulárové zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou predtlaču, ktorou žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi úver. Znenie zmluvy bolo vopred pripravené žalovaným, vpisovali sa doň len údaje týkajúce sa dlžníka, údaj o požadovanom úvere a údaje o schválenom úvere. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcovi na základe uzavretých dvoch formulárových zmlúv túto charakteristiku spĺňa.

28. Súd preto v súvislosti s rozhodovaním o žalobcom uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia preveroval, či dojednané zmluvné podmienky v danom zmluvnom vzťahu vychádzajú z prijateľných zmluvných podmienok a či náležitosti uvedené v Zmluvách, ktoré sú obligatórneho charakteru (§ 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.) nie/sú v súlade so zákonom. Dospel pritom k jednoznačnému záveru, že úver poskytnutý žalovaným je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov a to z nasledovných dôvodov:

29. V zmluvách absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol v čase uzatvorenia Zmluvy obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravený v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmlúv o revolvingovom úvere (22.10.2012). V zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi sporovými stranami absentuje konsenz o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko takýto údaj v nej nie je obsiahnutý. Zmyslom uvedeného zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ mal informáciu o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že úmyslom zákonodarcu bolo osobitné zakotvenie požiadavky uvedenia presného termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Veriteľ samozrejme pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere o tomto presnom termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru mal vedomosť a bolo jeho zákonnou povinnosťou ho v zmluve uviesť týmto spôsobom. Dátum konečnej splatnosti úveru je uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru, toto však nie je podpísané žalobcom (spotrebiteľom). Z uvedeného vyplýva, že v čase kedy žalobca predmetnú zmluvu o úvere podpísal, nebola oboznámený s údajmi uvedenými v oznámení o schválení úveru. Oznámenie o schválení úveru obsahovalo ďalšie náležitosti, ktoré mali byť medzi zmluvnými stranami dojednané a o ktorých žalobca nemal vedomosť, resp. ktoré dodatočne žalobca svojim podpisom neschválil. Žalobca tak v čase, kedy zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť poslednej splátky úveru, teda aká je doba trvania úveru, keďže tieto údaje neboli uvedené v zmluve o úvere, ale len v oznámení o schválení úveru dlžníkovi, ktorý bol len jednostranným právnym úkon žalovaného.

30. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia Zmlúv musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je nepochybné, že v preskúvaných zmluvách spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nepostačuje. Tým, že do RPMN žalovaný nezahrnul poplatok za doplnkovú službu poskytovanú na základe Dohody o poskytnutí služby, je teda uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa a má to rovnaký účinok, ako keby údaj o RPMN uvedený vôbec nebol. Dôsledkom uvedeného je zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, na ktorú súd prihliada ex offio (z úradnej povinnosti).

31. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku súd vyhodnotil Dohodu o poskytnutí služby - bod 8. preskúvaných Zmlúv. Žalovaný nepreukázal vzhľadom na formulárový charakter zmlúv o spotrebiteľskom úvere, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohoda o poskytnutí služby nemá samostatný predmet plnenia, ale má charakter vedľajšieho (doplnkového) zmluvného dojednania. S poukazom na uvedené nebolo možné stotožniť sa s argumentom žalovaného, že žalobca sa s dohodou oboznámil a uzatvoril ju dobrovoľne.

Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednanja štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacjej pozície slabšou stranou. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca.

32. V zmluvách si žalobca a žalovaný dohodli úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % ročne. Súd je toho názoru, že tento úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (pocitivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2012 pri úveroch od 1 do 5 rokov na úrovni 12,93 % ročne (<<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>>). Dohodnutá výška úrokov 70,01 % ročne uvedená v zmluve podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2012. Dohodnutá výška úrokov musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepocitového úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. Táto okolnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú, a preto v tejto časti sú Zmluvy podľa § 41 Občianskeho zákonníka neplatné.

33. Len na okraj súd uvádza, že žalobcom tvrdený dôvod bezúročnosti pre neuvedenie splátok istiny úrokov a poplatkov už bol judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyvrátený.

34. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov súd konštatuje, že povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť žalovanému len istinu úveru 1.500,-- Eur z každej zmluvy, pričom platby zaslané žalobcom nad rámec istiny predstavujú bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaného. V oboch prípadoch žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.375,45 Eur (celkovú čiastku úveru) + 215,75 Eur (poplatok za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytnutí služby) = suma 3.591,29 Eur, teda o 2.091,29 Eur (na každej úverovej zmluve) viac ako mu bolo poskytnuté. Žalovaný tvrdené skutočnosti ohľadne zrealizovaných platieb zo strany žalobcu žiadnych spôsobom nerozporoval, preto ich súd považoval za nesporné a sumu 4.182,58 Eur (2 x 2.091,29 Eur) vyhodnotil ako plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

35. Okrem istiny súd priznal žalobcovi i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.10.2016 do zaplatenia, t.j. odo dňa kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporové výzvy (keďže najneskôr v tento deň už žalovaný vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť zaplatiť ho na účet žalobcu). Výšku úrokov z omeškania súd určil súd podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

36. Námietku zaujatosti vznesenú žalovaným vyhodnotil súd ako nedôvodnú. Subjektívna lehota sa viaže na okamih, kedy sa reálne oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Subjektívna 2 - ročná lehota začala plynúť od júla 2016, kedy žalobkyňa vyhľadala pomoc advokáta (ÚS 430/2018, KS Prešov 8Co/10/2020, KS BB sp. zn. 13Co/175/2019) a teda v čase podania žaloby dňa 16.12.2016 ešte neuplynula. Objektívna lehota začala plynúť od splátky nasledujúcej po splátke, ktorou bola splatená istina, keďže od tejto splátky už začalo každou ďalšou splátkou dochádzať k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Vzhľadom k tomu, že prvá splátka bola splatná dňa 22.11.2012, istina (pri splátke 80,37 Eur mesačne) bola splatená v 18 splátkach a časť z 19. splátky, t. j. 22.4.2014 a časť 22.5.2014. K začatiu plynutia 3-ročnej objektívnej lehoty došlo teda minimálne od splatnosti splátky splatnej dňa 22.5.2014 a táto lehota uplynula dňa

22.5.2017. Žalovaný nerozporoval tvrdenie žalobcu, že splácal splátky včas a súlade so zmluvou a lehotami splatnosti. Žaloba teda bola podaná v subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehote.

37. Za nedôvodnú považoval súd aj námietku miestnej nepríslušnosti vznesenej žalovaným. V danom prípade išlo jednoznačne o spotrebiteľský spor, keďže bezdôvodné obohatenie súd posudzoval v kontexte uzavretých spotrebiteľských úverových zmlúv, ako dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere a plnenie spotrebiteľa nad rámec požičanej istiny. Žalobcom bol spotrebiteľ, preto bol na prejednanie veci miestne príslušný Okresný súd Žilina podľa § 19 písm. d) CSP.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP: Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP: Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 2 CSP: Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP: V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP: Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP: Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP: Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP: Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP: Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozsudku a jeho odôvodnení sa žalobca a žalovaný vzdali odvolania, rozsudok nadobudne právoplatnosť dňom doručenia jeho písomného vyhotovenia poslednému z nich.